

Redactare: Mihaela Cosma
Tehnoredactare și DTP copertă: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

FINE, ANNE

Pisica asasină se îndrăgostește / Anne Fine ; il. de Anca Tach ; trad. din lb. engleză de Martin Zick. - Pitești : Paralela 45, 2019
ISBN 978-973-47-2994-4
I. Tach, Anca (il.)
II. Zick, Martin (trad.)
821.111

The Killer Cat in Love
Anne Fine

Copyright © Anne Fine, 2016
All rights reserved

Copyright © Editura Paralela 45, 2019
Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

ANNE FINE

Pisica asasină se îndrăgostește

Ilustrații de Anca Tach

Traducere din limba engleză de
Martin Zick

Editura Paralela 45

UNU

Bine, *recunosc*. Nu merit premiul pentru Cea mai Răbdătoare Pisică. Dar și voi v-ați fi enervat la fel de tare ca mine. Stăteam cumișel în pat, trăgeam un pui de somn, când a venit Ellie.

— O, Tuffy!

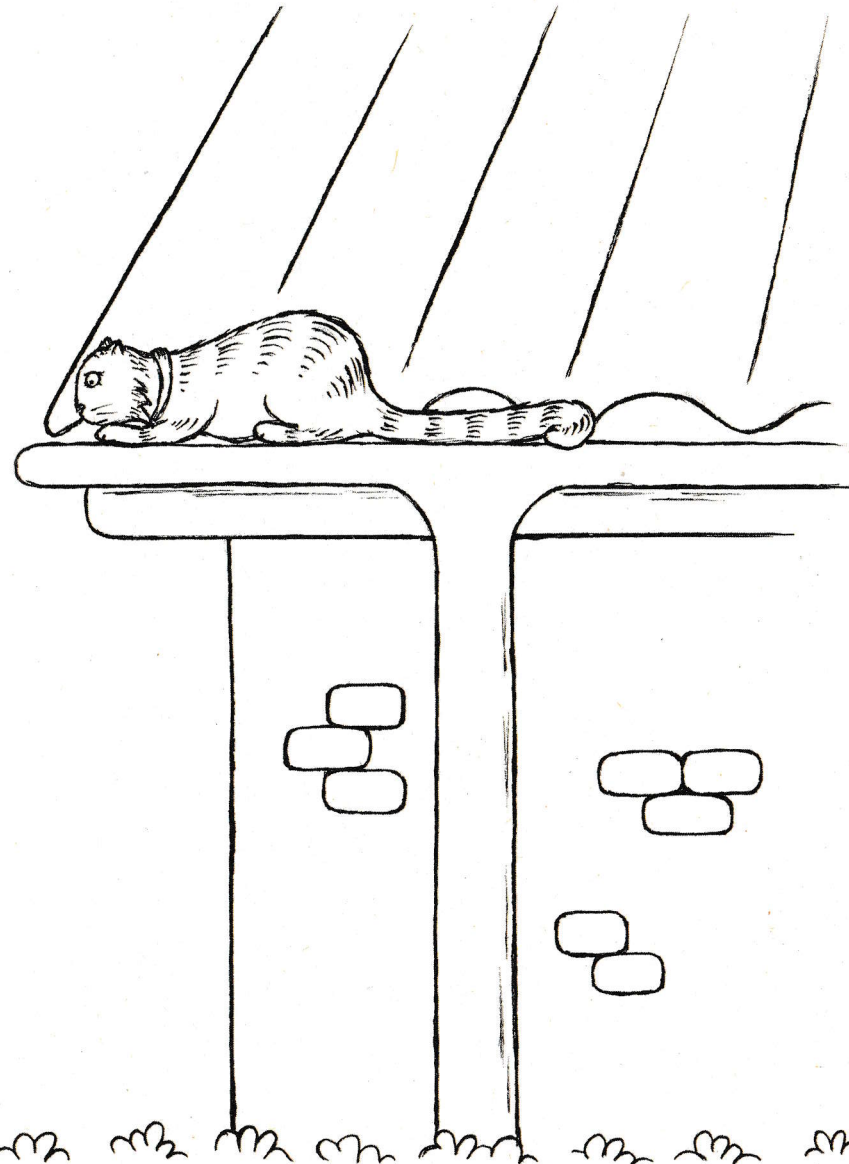
S-a repezit la mine și a început să mă gâdile pe burtă.

— O, ce te mai iubesc, Tuffy! Îmi plac blănița ta moale-moale și urechiușele tale și lăbuțele. Îmi place...

Bla, bla, bla... Îi tot dădea înainte. Că-i place aia, că-i place ailaltă.

Dar de dimineață lucrurile stătuseră cu totul altfel. O, da! Stăteam pe burtă în jgheabul acoperișului garajului, prea sus ca să mă vadă pârlita aia de mierlă din gardul viu. Stăteam acolo de ore întregi. (Trece multă vreme până o prinzi cu garda jos pe pacostea aia cu pene.) Nici nu stăteam prea confortabil. Tatăl lui Ellie (domnul Poate mă Ocup de Asta Weekendul Viitor) a lăsat jgheabul ăla într-un hal fără de hal. Era plin-ochi de crenguțe și castane putrezite și fâșii de rugină.

Eram pe punctul să fac saltul. Serios! Așteptasem cât stătuse mama lui Ellie în față, împrăștiind fumul de la feliile de pâine arse. Așteptasem cât își întinsese vecina rufele la uscat. Ba chiar și cât s-a scurs apa după ce și-a făcut Ellie dușul de dimineață.

Numărătoarea inversă era aproape gata. Cinci... patru... trei... doi...

S-a deschis fereastra de la baie.

— Tuffy! *Nu!* Nici să nu te gândești, Tuffy! Nu!

M-am întors și i-am aruncat lui Ellie privirea aia gen „*Mersi frumos!* De ce nu-ți vezi de treaba ta, ca să pot să-mi văd și eu de a mea?” Apucata aia de pasăre a zburat în copac și a început să croncăne la mine. (Bine, bine! Mierlele nu croncăne. Dar cu siguranță erau mai mult chicote decât cireli.)

Am renunțat.

Ai fi zis că suntem la ora de prins infractorii. Ellie a dat fuga jos și a ieșit în grădină îmbrăcată în halatul de baie. Bănuiesc că dacă ar fi avut bandă dintr-aia galbenă cu **POLIȚIA – NU TRECEȚI – LOC AL CRIMEI**, ar fi înfășurat tot gardul viu în ea.

M-a strigat:

— Tuffy! Dă-te jos! Asta e o răutate! Vino imediat jos!

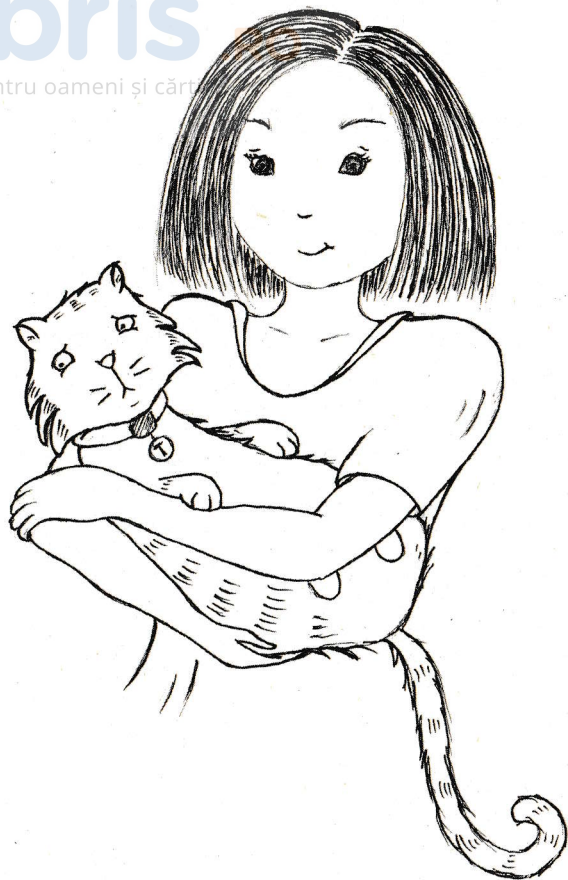
Haida-de!

M-am cărat, am traversat acoperișul garajului și am coborât în strada din dos, ca să-mi găsesc gașca.

Dar până la urmă a trebuit să mă întorc acasă. (Ei bine, se lăsase răcoarea. Iar Bella și Tigruț se jucau de-a Prinde Cârțița în grădina lui Mițpiț. Nu-mi place să stau pe-acolo, fiindcă mă scoate din sărite chirăitul bebelușului când nu-l lași să te mângâie.)

Mama lui Ellie mă aștepta. De cum am intrat pe ușă, m-a săltat în brațe.

— Cine e motănel rău? m-a luat ea peste picior, scărpinându-mă sub bărbie. Cine a încercat să facă pe răul cu biata păsărică din curtea mămicii? Cine trebuie

să învețe să fie cuminte, dacă vrea să-l mai iubească mămica?

De două ori haida-de! Cel mai tare mă supără *ipocrizia*. De ce să ai o pisică

dacă vrei de fapt doar o chestie moale și pufoasă care nu iese niciodată din casă și nu are o viață a ei?

De ce să nu-ți iei o pernă pe post de animal de casă?

De ce să nu-ți placă un scaun?

Așadar, vedeți de ce, când m-am dus sus, iar Ellie a început să-mi toarne dulcegeriile alea cu lăbuțele și mustăcioara și toate cele, nu aveam niciun chef să ascult asemenea lucruri.

Dacă mă iubești, mă iubești așa cum sunt. Așa cred eu!